

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 131/2011-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Partizánske v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 75/08 v období od právoplatnosti uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 348/2010-13 z 21. septembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. januára 2011 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Partizánske (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 75/08 (predtým postupom

Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. PE-4 C 126/03) v období od právoplatnosti uznesenia ústavného súdu č. k. III. ÚS 348/2010-13 z 21. septembra 2010.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti vyjadril nesúhlas s uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 348/2010-13 z 21. septembra 2010 a poukázal na to, že okresný súd v jeho veci od právoplatnosti uznesenia okresného súdu opätovne nekoná.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vyslovil porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v konaní okresného súdu vedeného pod sp. zn. 4 C 75/08 od právoplatnosti uznesenia ústavného súdu č. III. ÚS 348/2010-13 z 21. septembra 2010, prikáže okresnému súdu v označenom konaní konať bez zbytočných prietáhov, prizná mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 4 000 € a zaviazá okresný súd na úhradu trov právneho zastúpenia advokátom v konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. ...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 75/08 v období od právoplatnosti uznesenia ústavného súdu č. k. III. ÚS 348/2010-13 z 21. septembra 2010.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 20/05, II. ÚS 98/06).

Predmetom sťažnosti sťažovateľa vychádzajúc z jeho sťažnosti doručenej ústavnému súdu 25. januára 2011 je najmä to, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 4 C 75/08 v období od právoplatnosti nálezů ústavného súdu č. k. III. ÚS 348/2010-13

z 21. septembra 2010 opätovne dochádza k zbytočným priet'ahom, čím je porušované jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 25. januára 2011, t. j. cca štyri mesiace od rozhodnutia ústavného súdu z 21. septembra 2010.

S prihliadnutím na uvedené preto ústavný súd zisťoval, či tvrdenia sťažovateľa sú opodstatnené, a v danej veci skúmal, či existuje reálna možnosť vyslovenia porušenia označeného základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, posudzujúc obdobie necelých štyroch mesiacov od právoplatnosti uznesenia ústavného súdu v označenom konaní.

Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01). Postup okresného súdu v napadnutom období, t. j. po vydaní uznesenia ústavného súdu č. k. III. ÚS 348/2010-13 z 21. septembra 2010 do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. do 25. januára 2011, sa v napadnutom konaní zjavne nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade s doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup okresného súdu v označenom konaní a období po prípadnom prijatí návrhu (sťažnosti) na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Sťažnosť sťažovateľa bola v danom prípade ústavnému súdu podaná predčasne, ale dôvody, pre ktoré bola odmietnutá, nebránia tomu, aby sa sťažovateľ mohol v budúcnosti v prípade nečinnosti okresného súdu znovu obrátiť na ústavný súd so sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2011